

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam“ (Ps 23[22],1)

Psalam 23 je jedan od najpoznatijih i najomiljenijih psalama. To je pesma poverenja, a u isto vreme izražava radosnu versku ispovest.

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Onaj ko moli čini to kao pripadnik naroda Izrailja, kome je Gospod obećao preko proroka da će biti njihov pastir. Autor izražava svoju ličnu sreću zbog znanja da je zaštićen u Hramu^[1], mestu pribežišta i blagodati, ali istovremeno želi, svojim iskustvom, da ohrabri druge da imaju veru u prisustvo Gospoda.

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Slika o pastiru i stadu veoma je draga celom biblijskom pisanju. Da bismo je dobro razumeli, moramo da zamislimo da smo u suvim i kamenitim pustinjama Bliskog Istoka. Pastir vodi svoje stado koje ga s poverenjem prati, jer bi se bez njega izgubilo i umrlo. Ovce moraju naučiti da se pouzdaju u njega, slušajući njegov glas. On je njihov stalni saputnik na putu.

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Ovaj psalam nas poziva da osnažimo našu intimnu vezu s Bogom, doživivši njegovu ljubav. Neki se možda pitaju kako autor može reći „ni u čemu ja ne oskudevam“? Naš svakodnevni život uvek je ispunjen problemima i izazovima, u vezi sa zdravljem, porodicom, poslom, itd, ne zaboravimo na ogromne patnje koje danas prolaze mnoga naša braća i sestre zbog rata, posledica klimatskih promena, migracija, nasilja...

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Možda je ključ u stihu gde piše „jer si ti sa mnom“ (Ps 23,4). Reč je o sigurnosti u ljubav Boga koji nas uvek prati i omogućava nam da živimo na poseban način. Kjera Lubik je napisala: „Jedno je znati da možemo potražiti Biće koje postoji, koje će se sažaliti na nas, koje je platilo za naše grehe, a drugo je živeti i osećati se u centru Božje odabranosti, sa posledičnim proterivanjem svakog straha koji koči, svake usamljenosti, svakog osećaja napuštenosti, svake neizvesnosti. [...] Osoba zna da je ljubljena i sa svim svojim bićem veruje u ovu ljubav. Nada joj se i predaje se njoj. Okolnosti života, tužne ili radosne, osvetljavaju razlog pun ljubavi koja ih je sve želela ili dopustila.“^[2]

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Ali onaj ko je ostvario ovo prekrasno proročanstvo je Isus koji, u jevanđelju po Ivanu, ne okleva da se predstavi kao „dobri pastir“. Odnos sa ovim pastirom karakteriše lična i intimna veza „ja sam dobri pastir i poznajem svoje ovce, a moje ovce poznaju mene“ (Jn 10,14). On ih vodi na pašnjake svoje Reči koja je život, posebno Reči koja sadrži poruku sadržanu u „Novoj zapovesti“, koja, ako se živi, čini prisustvo Vaskrslog „vidljivim“ u zajednici okupljenoj u njegovoj ime, u njegovoj ljubavi[3].

Uredio Augusto Parodi Rejes i tim Reči života

[1] Up *Ps* 23, 6.

[2] K. Lubik, *L'essenziale di oggi*, ScrSp/2, Città Nuova, Rim 19972, str. 148.

[3] Up *Mt*, 18, 20.